

Klima- og miljødepartementet
postmottak@kld.dep.no

Uttalelsen sendes kun på mail.

Deres ref.:19/1892

Vår ref.:
Høringsuttalelse_endringer_rovviltfors
kriften_mm_KM_2019

Mykleby, 1.10.2019

Høringsuttalelse – forslag til endringer i naturmangfoldloven, rovviltforskriften og forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst

Kjær Mykleby driver en jord- skog- og utmarkseiendom i Stor-Elvdal kommune. Eierne og nåværende driver har tilsammen mer enn 30 års erfaring med rovdyrbelastning på husdyr og på viltbestander.

Høringsnotatet bærer slik vi leser det preg av at det på mange punkter er uklart hva som er konsekvensene av de enkelte forslagene. Departementet burde kunne presentere et bedre høringsnotat. Fristen blir heller ikke spesielt lang, tatt i betraktning sommerferien – og at det foreslås mange endringer med omfattende konsekvenser. Enten dette er manglende utredninger av saken eller bevisst tåkeprat; det vil uansett gi forvaltningen mulighet for å jobbe videre med nye forskrifter og med tolkninger som gir grunnlag for mer rovdyr. Vår erfaring er at forvaltningen konsekvent jobber for å øke rovdyrbestandene. Dette er i strid med rovviltforliket - rovdyrbelastningen må ned!

Vi er i en situasjon hvor utmarksbeite for sau er presset ut fra store områder i Norge. Så kan KLD kommentere at rovdyrtapene går ned. Det er klart det ikke er tap der det ikke slippes sau på beite! Vi har opplevd et betydelig rovdyrpress over flere tiår, og det i et prioritert beiteområde.

Storelvdalsveien 3058 Telefon E-post
2480 Koppang 959 73 081 post@kiar-mykleby.no

Organisasjonsnr. 961 272 432 MVA

NATURMANGFOLDLOVEN § 17, 2. LEDD - NØDVERGEBESTEMMELSEN

Vi trenger ingen innstramming av nødvergeparagrafen.

Den håndheves allerede så strengt at det er de færreste som tør å utsette seg for å prøve nødverge. Vilkår om at avliving "må anses påkrevd" er en innskjerping som er helt unødvendig og ikke ønsket. Det er en avsporing å blande Bernkonvensjonen inn i dette. Det er norske politikere som bestemmer norsk rovdyrpolitikk. Bernkonvensjonen er som de fleste internasjonale konvensjoner, så romslig at det ikke er vanskelig å legge inn mer beskyttelse av beitedyr og argumentere for dette - om noen spør. Vårt problem er at byråkratiet ikke følger det Stortinget gang på gang har vedtatt om en balansert rovdyrpolitikk mht. beitedyr. Det drives en tilnærmet ren vernepolitikk for rovdyr. Det forteller noe om utformingen av høringsnotatet når flere høringsinstanser støtter endringen i nødvergeparagraf – under forutsetning av at det ikke innebærer en innskjerping. Innskjerpingen er ikke så veldig tydelig kommunisert.

NATURMANGFOLDLOVEN § 26b – UAVHENGIG KLAGENEMND

Politikerne skal selv ta ansvar for sin (departementets) håpløse rovdyrpolitikk. Vi sier nei til uavhengig klagenemnd.

Høringsnotatet begrunner behovet for uavhengig klagenemnd med at politisk ledelse og embetsverk i departementene skal få arbeidsro, slik at de kan konsentrere seg om politikktutforming. Er det en ting vi er helt sikre på, er det at politikere og embetsverk selv bør stå til ansvar for sine avgjørelser. Hvis de ikke kan stå for avgjørelsene sine, bør de justere forvaltningen. Den skal jo være i tråd med rovviltforlikene. Det skal ikke være potensielle skadegjørere i prioriterte beiteområder, og dette gjelder uavhengig av om bestandsmålet for rovdyr er nådd. Det er et demokratisk problem hvis rovdyrforvaltningen skal kunne unndra seg politisk styring. Dersom KLD skal ha ansvar for rovdyrpolitikken, skal også statsråden i KLD være ansvarlig. Dersom KLD ikke ønsker dette ansvaret, kan de overføre hele sakskomplekset til LMD.

Den foreslåtte klagenemnda skal være uavhengig. Departementet skal ikke ha adgang til å instruere nemda om avgjørelser i enkeltsaker. Det blir ingen uavhengighet så lenge det er departementet som oppnevner nemnda, som har ansvar for sekretariatet, og som kan gi nemnda generelle instruksjoner om lovtolkning, skjønnsutøvelse og prioritering av saker. Og ikke minst så lenge det er KLD som gir forskrifter som regulerer det hele.

Det foreslås at nemnda har en sammensetning hvor flertallet er fagpersoner uten parts- eller organisasjonstilknytning. Dette vil bli lett bli en klagenemnd bestående av et flertall svært rovdyrvennlige og rovdyrinteresserte medlemmer. Det skal også hentes en jurist som leder fra domstolene eller universitetet. Det er ikke å forvente at det blir hentet en leder til klagenemnda som har noen særlig kunnskap om de problemer og belastninger rovvilttoppformeringen medfører. At KLD skriver i høringsnotatet at hovedvekten av kompetansen i klagenemnda «... må likevel ligge på rovviltartene. ...» forteller alt om hvordan dette er planlagt.

Dersom det likevel blir klagenemnd, må den bestå av politikere, f.eks. et representativt utvalg valgte representanter fra de enkelte rovviltnemndene. Den må i så fall oppnevnes av fylkene. Saksfeltet må i så fall begrenses til det som står i Granavolden-plattformen, nemlig klager på vedtak om kvoter fattet av rovviltnemndene. Det må da etableres systemer som gjør at klager er ferdigbehandlet før jakten skal starte, slik at jakten ikke treneres bort.

Vi foreslår at sekretariatet kan ligge hos Landbruks- og matdepartementet.

ROVVILTFORSKRIFTEN §§ 4 OG 5 – ANTALL FORVALTNINGSREGIONER

Sammenslåing gjør at det blir vanskeligere for medlemmer i nemndene å ha lokal oversikt. Det har vært en uttalt målsetting fra Stortinget at rovdyrforvaltning skal skje mest mulig lokalt og regionalt, ikke sentralt. Det er viktig at mennesker som selv bor og arbeider i ulvesonen og andre rovdyrområder sikres plass i de regionale rovviltnemndene.

Hensikten med den foreslåtte sammenslåing er å gi mulighet for mer rovdyr - utvide rovdyrområder og gjøre fellinger vanskeligere. I høringsnotatet står det at rovviltnemndene vil få økt ansvar og større handlingsrom i den regionale forvaltningen. Erfaring tilsier at dette kun gjelder så lenge nemndene jobber for mer rovdyr. Så snart nemndene prøver å ta ut mer rovdyr enn departementet ønsker, selv om nemndene handler i tråd med bestandsmål og ut ifra politiske vedtak, blir de motarbeidet etter alle kunstens regler. Departementet har full kontroll på alle sekretariat.

I følge høringsnotatet har NIBIO beregnet at forvaltningssonene for rovdyr dekker 57% av nyttbart utmarksbeite. Med den belastningen en nå mange steder har i beiteprioriterte områder, kan en spørre seg hva det er meningen at skal bli igjen for beiting. I høringsnotatet står det at "De nasjonale målene for rovviltartene er satt lave, blant annet av hensyn til beitenæring." Vi som kjenner belastningen, vet at dette fungerer helt annerledes. Det lages systemer som i seg selv gjør at det telles langt færre rovdyr enn det som finnes. I tillegg praktiseres telling av rovdyr "med gaffel" av rovdyrentusiaster som bekler stillinger i alle systemer.

Vi ønsker foreløpig å beholde rovviltnemndene slik de er organisert i dag. Med KLD – eller aller helst LMD - som klageinstans. Dersom det skal gjøres endringer i strukturen, er det en prosess det politiske miljøet må få bruke mer tid på. Dette er for viktige saker til at det kan gjøres store endringer etter en høringsfrist som for en stor grad spises opp av ferien.

ROVVILTFORSKRIFTEN §§ 4 a OG 6 – FELLES BESTANDSMÅL OG AREALDIFFERENSIERING

Konsekvensene av forslaget er uklare, muligens mangelfullt utredet. Vi antar at det her skal presses gjennom større rovviltområder og dermed mer rovdyr. Det vil bli større konflikter mellom områder. Felles bestandsmål vil undergrave rovviltnemndenes regionale forankring.

Vi går derfor mot forslaget.

ROVVILTFORSKRIFTEN § 6 – LANDBRUKSDIREKTORATETS RETT TIL Å AVGI UTTALELSE TIL REGIONALE FORVALTNINGSPLANER FOR ROVVILT

Vi støtter selvfølgelig at Landbruksdirektoratet skal få gi uttalelse til forvaltningsplaner for rovdyr. Dette er positivt, men vil være av høyst begrenset betydning, så lenge de ikke bestemmer noe. Landbruksdirektoratet bør heller ha den endelige godkjenning og dermed vetorett overfor forvaltningsplaner for rovdyr. Landbruks- og matdepartementet håndterer ellers de saksområdene som omfatter de som rammes av rovdyrpolitikken, så det er på tide at LMD får tilsvarende innflytelse.

ROVVILTFORSKRIFTEN § 18 – KOMMUNERS ADGANG TIL Å KLAGE PÅ VEDTAK OM FELLING AV ROVVILT

Vi støtter at kommuner får klageadgang på vedtak om felling av rovvilt. Det er bra om kommunen kan klage på avslag, men hjelper det om svaret fortsatt er nei?

FORSKRIFT OM UTØVELSE AV JAKT, FELLING OG FANGST §§ 29 a OG 34 – FELLINGSMETODER FOR JERV

Vi støtter at det kan brukes lys på jervåte og mulighet for elektronisk overvåking av fangstbå. Det må imidlertid ikke bli et KRAV at det skal gjøres på denne måten. Og kravene for godkjenning og til gjennomføring må ikke bli så strenge at det i praksis blir umulig å gjennomføre.

Det sies mye hyggelig i notatet om tillit, langsiktig planlegging osv. All erfaring med norsk rovdyrpolitikk tilsier null tillit, men stor forutsigbarhet når det gjelder en utvikling i retning av mer rovdyr. Noen bærer belastningene med dette, og vi kan ikke få understreket ofte nok hvor viktig det er at folkets vilje blir hørt, og rovviltforliket fulgt!

For **Kiær Mykleby,**

Karen Anna Kiær